

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax : +0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 275/ 09.04.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. X S.R.L. Iași

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub
nr. dg/...../.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu adresa nr....., înregistrată la instituția noastră sub nr. din, cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** cu sediul în, județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr., cod de înregistrare fiscală

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., așa cum precizează contestatoarea în completările formulate la contestația depusă prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr.

Suma contestată este în valoare totală de lei și reprezintă:

- ... lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul Ionescu Vasilache Gheorghe, în calitate de administrator al societății, și poartă amprenta în original a ștampilei societății contestatoare.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr., semnat de conducătorul organelor care au încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea parțială a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, ca neîntemeiată, și admiterea în parte a acesteia.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal a fost comunicat petentei sub semnătură de primire și aplicarea ștampilei

în data de, conform adresei nr., aflată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de, la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost înregistrată sub nr. și transmisă ulterior la Activitatea de Inspecție Fiscală Iași, unde a fost înregistrată sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X S.R.L. Iași prin reprezentantul său legal, domnul Ionescu Vasilache Gheorghe, contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ..., întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Județene Iași, referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În susținerea contestației petenta motivează următoarele:

Suma de lei, care se regăsește în Anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală, reprezintă taxă pe valoarea adăugată pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta nu are drept de deducere, motivând că este aferentă unor facturi prin care au fost achiziționate bunuri care au fost puse la dispoziție „cu titlu gratuit asociaților sau altor persoane”, aceste operațiuni fiind asimilate livrării de bunuri efectuate cu plată.

Societatea petentă motivează că bunurile achiziționate sunt înregistrate în evidența contabilă astfel:

1. Bunuri înregistrate în categoria cheltuielilor de protocol în valoare de lei, cu TVA aferentă în sumă de lei;
2. Bunuri înregistrate în categoria obiectelor de inventar în valoare de lei, cu TVA aferentă în sumă de lei;
3. Bunuri înregistrate greșit ca o cheltuială nedeductibilă în valoare de lei, cu TVA aferentă în sumă de lei.

Contestatoarea precizează că, în conformitate cu prevederile art. 137, art. 145, alin. (2) și art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziției obiectelor de inventar și cea aferentă achiziției bunurilor înregistrate în categoria cheltuielilor de protocol deductibile la calculul impozitului pe profit.

În susținerea motivațiilor, **S.C. X S.R.L. Iași** anexează fișele conturilor 623 „Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate” și 303

„Materiale de natura obiectelor de inventar”, care cuprind înregistrarea facturilor care fac obiectul contestației, precum și copii după Registrul de evidență fiscală și balanțele de verificare întocmite pentru perioada 2007-2011, pentru a arăta că cheltuielile de protocol înregistrate se încadrează în limita de deductibilitate fiscală la calculul impozitului pe profit anual.

Concluzionând, din suma totală de lei stabilită de organele de inspecție fiscală ca taxă pe valoarea adăugată fără drept de deducere, societatea petentă recunoaște că nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, fiind aferentă unei cheltuieli nedeductibile în sumă de lei și contestă diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, precum și majorările de întârziere aferente în sumă de lei, solicitând totodată și recalcularea acestora.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Iași au efectuat la **S.C. X S.R.L. Iași** inspecția fiscală, încheind Raportul de inspecție fiscală nr., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., prin care au consemnat următoarele:

- Perioada supusă inspecției fiscale a fost 01.01.2007 - 31.08.2011 - verificarea taxei pe valoarea adăugată, ca urmare a depunerii decontului de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii august 2011, înregistrat la organul fiscal sub nr., cu suma de lei;
- Obiectul principal de activitate declarat al societății contestatoare este: cod CAEN 5510 *"Hoteluri și alte facilități de cazare similare"*.

Organele de inspecție fiscală au stabilit cu ocazia verificării următoarele:

În perioada supusă inspecției fiscale societatea contestatoare a efectuat achiziții de bunuri în valoare de lei, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de lei, conform facturilor menționate detaliat în Anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală nr.

Organele de inspecție fiscală au considerat aceste achiziții, în conformitate cu prevederile art. 128, alin. (4), lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ca fiind asimilate cu o livrare de bunuri efectuată cu plată, societatea petentă având obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată pentru acestea.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată constatată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea contestatoare datorează majorări de întârziere în sumă de lei.

Referitor la contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L. Iași** organele de inspecție fiscală fac următoarele precizări:

- Suma de lei înregistrată de societatea petentă în contul 303 „Materiale de natura obiectelor de inventar” reprezintă contravaloarea unor bunuri care nu intră în categoria obiectelor de inventar, cum ar fi: ceas, pantofi damă, pantaloni bărbați, fustă, jachetă, roată bicicletă, etc.,

deci contestatoarea datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă acestor bunuri;

- Pentru suma de ... lei înregistrată de societatea petentă în contul 623 „Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate”, organele de inspecție fiscală menționează că în timpul verificării contestatoarea nu a pus la dispoziția acestora toate fișele de cont și toate registrele jurnal pe operațiuni existente în evidența contabilă, invocând lipsa materialelor de birotică, iar ulterior, în urma analizării documentelor depuse ca anexe la dosarul contestației, acestea admit că pentru această sumă **S.C. “X” S.R.L. Iași** nu are obligația colectării taxei pe valoarea adăugată, deoarece se încadrează în cota prevăzută de lege pentru cheltuielile de protocol deductibile.

- De asemenea, organele de inspecție fiscală au recalculat, în urma depunerii contestației, majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilind că pentru suma de lei (... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă obiectelor de inventar și lei reprezentând sumă necontestată de petentă) datorează majorări de întârziere în sumă de lei.

În concluzie, prin Referatul cu propuneri de soluționare nr., organele de inspecție fiscală propun:

1. Respingerea parțială a contestației ca fiind neîntemeiată și menținerea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., pentru suma totală de lei, reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată – lei;
- majorări aferente taxei pe valoarea adăugată – lei;

2. Admiterea parțială a contestației pentru suma totală de lei, reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată – lei;
- majorări aferente taxei pe valoarea adăugată – lei;

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorările de întârziere aferente în sumă de lei, cauza supusă soluționării, constă în a ne pronunța dacă aceste obligații au fost stabilite legal, în condițiile în care reprezintă TVA dedusă pentru achiziții de bunuri care nu sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada supusă inspecției fiscale, respectiv 01.01.2007-31.08.2011, în

evidența contabilă a petentei au fost înregistrate facturi fiscale, în valoare totală de lei, reprezentând diverse bunuri, pentru care a fost dedusă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, astfel:

- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând ceas Tissot;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând pantofi damă;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând pantaloni;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând îmbrăcăminte;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând pantaloni și pulover;
- factura nr. ..., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând pantaloni;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând fustă;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând îmbrăcăminte;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând jachetă bărbați;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând roată bicicleta;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând sacou damă;
- factura nr., în valoare totală de lei, din care TVA aferentă în sumă de lei – reprezentând pantaloni;

Aceste bunuri au fost înregistrate în evidența contabilă a petentei în contul 303 „Materiale de natura obiectelor de inventar”, așa cum rezultă din fișele contului anexate de contestatoare la dosarul contestației.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. (2) lit. a), ale art. 128, alin. (4), lit. a) și b) și ale art. 137, alin. (1), lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;[...]

„ART. 128 Livrarea de bunuri

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;[...]"

„ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:[...]

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;[...]"

Analizând textele de lege menționate, organul de soluționare competent nu poate reține favorabil motivația petentei precum că bunurile achiziționate au fost înregistrate în evidența contabilă și sunt folosite în folosul firmei, încadrându-se în categoria obiectelor de inventar, atâta timp cât din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că aceste bunuri se încadrează în categoria echipamentelor de lucru și de protecție, a dispozitivelor, sculelor, baracamentelor și amenajărilor provizorii de șantier, aparatelor de măsură și control sau altor obiecte similare.

Din fișele contului 303 „Materiale de natura obiectelor de inventar” anexate la dosar rezultă că bunurile pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată sunt în majoritatea lor produse de îmbrăcăminte și încălțăminte ce au fost achiziționate de la magazine de firmă care nu comercializează uniforme sau alte produse similare, cum ar fi: Levi Impex, Zara București, Steilmann România, Stefanel România, Marks&Spencer, contestatoarea achiziționând o singură bucată din fiecare produs.

Organele de inspecție fiscală menționează expres că în urma deplasării la sediul **S.C. “X” S.R.L. Iași**, au constatat că angajații petentei dețin uniformă identică, personalizată cu sigla hotelului.

În concluzie, reținem că legal organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă achiziției acestor bunuri, societatea petentă nedovedind că achiziția a fost făcută în folosul operațiunilor taxabile ale

firmei, generatoare de venituri, motiv pentru care respingem ca neîntemeiată contestația formulată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la calculul majorărilor de întârziere sunt aplicabile prevederile art. 119 și art. 120 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că:

”ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.[...]

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]”

Întrucât contestația formulată pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată a fost respinsă, organul de soluționare respinge și contestația formulată pentru majorările de întârziere în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată, potrivit principiului de drept *"accesoriul urmează principalul"*.

2. Referitor la capătul de cerere privind obligațiile fiscale suplimentare în sumă de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere în sumă de lei, cauza supusă soluționării, constă în a ne pronunța dacă aceste obligații au fost stabilite legal, în condițiile în care TVA este aferentă unor facturi reprezentând cheltuieli de protocol, deductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale, în valoare totală de lei, prin care s-a înregistrat în evidența contabilă a societății contestatoare contravaloarea unor bunuri cum ar fi: produse cosmetice, obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte, bijuterii, etc., în urma inspecției fiscale aceste operațiuni fiind asimilate unor livrări de bunuri efectuate cu plată.

Societatea petentă motivează că cheltuielile generate de achiziția acestor bunuri sunt în totalitate deductibile, în contabilitatea societății acestea fiind înregistrate în categoria cheltuielilor de protocol care se încadrează în limita de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit, așa cum rezultă și din calculul efectuat în Registrul de

evidență fiscală pentru anii 2007, 2008, 2009 și 2011, anexat în copie la dosarul contestației.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4), lit. a) și alin. (8), lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art. 128 - Livrarea de bunuri

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;[...]

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.[...]

coroborate cu prevederile pct. 14, lit. a) din normele metodologice de aplicare ale art. 128, alin. 8, lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

„(14) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la titlul II din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și în cazul microîntreprinderilor;[...]”

În speță, sunt aplicabile și prevederile art. 21, alin. (3), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„[...] (3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;[...]”

Din textele de lege menționate rezultă că achizițiile de bunuri care sunt acordate în cadrul acțiunilor de protocol, a căror valoare se încadrează în plafonul stabilit ca fiind deductibil la calculul impozitului pe profit, nu constituie operațiuni asimilate livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii cu plată, pentru care există obligația colectării taxei pe valoarea adăugată.

Analizând documentele existente la dosar, respectiv „Situația facturilor cuprinse în Anexa nr. 3 la Raportul de inspecție fiscală nr., copii după Registrul de evidență fiscală întocmit de societate pentru perioada 2007-2011 și după balanțele de verificare pentru lunile decembrie 2007, 2008, 2009 și august 2011, organul de soluționare reține:

- în anul 2007, societatea petentă a înregistrat în contul 623 „Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate” suma de lei, aceasta fiind în totalitate deductibilă la calculul impozitului pe profit (.... lei *2%= lei);

- în anul 2008, societatea petentă a înregistrat în contul 623 „Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate” suma de lei, aceasta fiind în totalitate deductibilă la calculul impozitului pe profit (.... lei *2%= lei);

- în anul 2009, societatea petentă a înregistrat în contul 623 „Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate” suma de lei, aceasta fiind parțial deductibilă la calculul impozitului pe profit (.... lei *2%= ... lei), petenta ținând cont de acest aspect la stabilirea taxei pe valoarea adăugată deductibile;

- la data de 31.08.2011, societatea petentă a înregistrat în contul 623 „Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate” suma de lei, aceasta fiind parțial deductibilă la calculul impozitului pe profit (.... lei *2%= lei).

Suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor de protocol care face obiectul contestației se compune din:

- lei, TVA aferentă sumei de lei înregistrată în cheltuieli de protocol în anul 2007;

- lei, TVA aferentă sumei de lei înregistrată în cheltuieli de protocol în anul 2008;

- lei, TVA aferentă sumei de lei înregistrată în cheltuieli de protocol în anul 2009;

- lei, TVA aferentă sumei de lei înregistrată în cheltuieli de protocol în anul 2011.

Tot în acest sens menționăm că în Referatul cu propuneri de soluționare nr. întocmit de organele de inspecție fiscală, acestea precizează: *„Referitor la suma de lei înregistrată de societate în contul 623 „Cheltuieli de protocol”, organele de inspecție fiscală menționează că societatea a refuzat să pună la dispoziția acestora toate fișele de cont și toate registrele jurnal pe operațiuni invocând lipsa materialelor de birotică, respectiv hârtie și toner pentru imprimantă. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor bunuri este de lei, sumă pentru care societatea nu are obligația colectării TVA deoarece se încadrează în cota prevăzută de lege pentru cheltuielile de protocol deductibile”,* propunând admiterea

contestației pentru TVA în sumă de ... lei și accesoriile aferente în sumă de lei.

În concluzie, coroborând textele de lege invocate și analizând documentele existente la dosarul cauzei, reținem ca întemeiată motivația petentei precum că beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, întrucât cheltuielile de protocol în sumă de lei, înregistrate de aceasta, s-au încadrat în plafoanele de deductibilitate la calculul impozitului pe profit pentru anii 2007, 2008, 2009 și 2011.

Din Anexa aflată la dosarul cauzei, întocmită de organele de inspecție fiscală ca urmare a depunerii contestației, rezultă că **S.C. "X" S.R.L. Iași** datorează pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar în urma inspecției fiscale, majorări de întârziere aferente în sumă de lei, diferența de majorări de întârziere în sumă de lei (.... lei – ... lei), calculate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., fiind aferente taxei pe valoarea adăugată rezultată ca urmare a înregistrării cheltuielilor de protocol.

Prin urmare, organul de soluționare competent admite ca întemeiată contestația **S.C. "X" S.R.L. Iași** pentru acest capăt de cerere, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorările de întârziere aferente în sumă de lei, potrivit principiului de drept "*accesoriul urmează principalul*".

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași

DECIDE :

Art. 1 Respingerea parțială a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

Art. 2 Admiterea parțială a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ca întemeiată, pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

Art. 3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**